

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ των εκδηλώσεων για τα 100 χρόνια από την Απελευθέρωση των Ιωαννίνων, 21 Φεβρουαρίου 1913, σύσσωμος ο Ελληνισμός της πόλης μας πάλλεται από Εθνικό ενθουσιασμό γιατί η ανεπανάληπτη εκείνη μέρα του 1913 αποτελεί σταθμό και ορόσημο στην Ιστορία της Πατρίδας μας. Την ημέρα εκείνη η Ελλάδα κέρδισε την Ήπειρο και η Ήπειρος την Εθνική ανεξαρτησία και την Ένωσή της με τη Μητέρα Πατρίδα. Θριαμβολογούμε όμως για το παρελθόν αλλά δεν μπορούμε να έχουμε τα ίδια αισθήματα εθνικής υπερφάνειας και για το παρόν. Τα Γιάννενα από το 1204 είχαν διαγράψει μια λαμπρή Οικονομική άνθιση που διατηρήθηκε και μετά την Οθωμανική κατάκτηση, χάρη στα Ηπειρωτικά Γεφύρια που ένωναν την Ήπειρο όχι μόνο με τον ευρύτερο γειτονικό χώρο, αλλά και με τα μεγαλύτερα εμπορικά κέντρα της Ευρώπης, ακόμη και μέχρι τα βόθρα της Ανατολής έφταναν οι Κυρατζήδες με τα περίφημα καραβάνια τους. Είναι γεφύρια που περπάτησαν τραγούδησαν και ονειρεύτηκαν γενεές γενεών Ηπειρωτών και Μακεδόνων πραγματευτάδων, Κυρατζήδων, Κτηνοτρόφων και Πολεμιστών.

ΤΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ Γεφύρια χάνονται μέσα στους θρύλους και τις παραδόσεις μιας πολύ παλιάς εποχής αλλά εμείς σήμερα μπορούμε να εξηγήσουμε ότι αποκλειστική αιτία δημιουργίας τους ήταν η ανάγκη να υπερπηδηθούν τα μεγάλα υδάτινα εμπόδια που δυσκόλευαν την ελεύθερη διακίνηση των κατοίκων της Ηπείρου και της Μακεδονίας μεταξύ τους και με τις άλλες Βαλκανικές χώρες. Οι Ηπειρώτες άλλωστε είχαν πάντα παράδοση στις ομαδικές μετακινήσεις. Από τις μικρές διαδρομές που επέβαλε μια σημαντική κτηνοτροφία μέχρι τα μεγάλα ταξίδια σε ολόκληρη την Ελλάδα που

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

απόψεις

Πολιτιστικό Έγκλημα

επιχειρούσαν οργανωμένοι σε επαγγελματικές συντεχνίες. Από την Ήπειρο μέσω αυτών των Γεφυριών ξεκινούσαν φορτωμένα και πολλά από τα περίφημα καραβάνια των Κυρατζήδων που είχαν προορισμό τη Βιέννη, το Βουκουρέστι ακόμη και τα βόθρα της Ανατολής. Τα Ηπειρωτικά Γεφύρια είναι μνημεία του πολιτισμού μας, που διασώζουν την ιστορία της εκπληκτικής αρχιτεκτονικής που μας κληροδότησαν οι εξάισιοι Ηπειρώτες μάστορες και ενώνουν το χτες με το σήμερα. Όπως μας λέει ο Σπύρος Μαντάς: «Τα Ηπειρωτικά Γεφύρια αποτελούν πειστικά σημάδια αναφοράς στην περασμένη εποχή».

ΤΑ ΣΤΡΩΜΕΝΑ με ιστορία, ομορφιά και ποίηση Ηπειρωτικά Γεφύρια βρήκαν στην

Ήπειρο το σωστό μέτρο με αποτέλεσμα η ιδιόμορφη αυτή λαϊκή κατασκευή να μετουσιωθεί σε αληθινό έργο τέχνης. Ίσως επειδή εκεί δεν προϋπήρξαν ξένα πρότυπα πειρασμός για μίμηση, αλλά ούτε και τεχνικά μέσα ικανά να επιβάλουν οποιαδήποτε εγκεφαλική έμπνευση. Ότι δημιουργήθηκε ήταν αποτέλεσμα διαλόγου και αξιοπρεπούς συμβιβασμού με το περιβάλλον. Αρκεί να σταθείς πέντε λεπτά μπροστά στο γιοφύρι της Πλάκας στον Άραχθο, να ζυγιάσεις την «ανάταση» ενός άλλου κατεβαίνοντας στην κοίτη του Αώου κοντά στην Κόνιτσα, να περπατήσεις την καλύτερη μωπή «ταλάντευση» του θρυλικού γεφυριού της Άρτας, για να συνειδητοποιήσεις το φόβο, τον ελιγμό, την προσπάθεια και το κέφι του

ανθρώπου μπροστά στη φύση. Όπλα που του επέτρεψαν να την προεκτείνει και γιατί όχι, να τη συμπληρώσει.

ΟΤΑΝ όμως ο «εκαυχρονισμός» δεν έχει πολιτιστική συνείδηση μετατρέπεται από εργαλείο προόδου, σε Μπουλτόζα καταστροφής. Από την αδιαφορία μας και την έλλειψη πολιτιστικής αγωγής τα αληθινά αυτά έργα τέχνης, τα στρωμένα με ιστορία ομορφιά και ποίηση Ηπειρωτικά Γεφύρια, τα αφήσαμε να παρασυρθούν από τα ποτάμια και άλλα τα βλέπουμε απθείς να βουλιάζουν στις τεράστιες τεχνητές λίμνες των υδροηλεκτρικών έργων. Τα πρότυπα αυτά μνημεία του πολιτισμού μας, είναι είδος προς εξαφάνιση. Γιατί κανένα ουσιαστικό μέτρο δεν πάρθηκε από την επίσημη ελληνική πολιτεία για τη διάσωση έστω και μερικών από την βέβαιη καταστροφή. Σπασμωδικές υπουργικές αποφάσεις των εκάστοτε κυβερνήσεων για την προστασία αυτών των μνημείων παραμένουν ακόμη στα χρονοντούλαπα της Αθήνας χωρίς να μεταφερθούν ποτέ στη ζωτική περιφέρεια της μαρτυρικής μας Ηπείρου. Έτσι οι όποιες ελπίδες για τη διάσωση αυτών των μνημείων παραμένουν απατηλές. Μια είναι η αλήθεια, άλλη μια έξαρση της λαϊκής ψυχής περνάει αθόρυβα, όπως άλλωστε αθόρυβα λειτουργήσε στο χώρο της κοίμησης.

Η ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ της πολιτιστικής μας κληρονομιάς δεν είναι πολυτέλεια αλλά ζωτική ανάγκη, πράγμα που φαίνεται ότι δεν έχει γίνει συνείδηση στις αρμόδιες Υπηρεσίες της Ελληνικής Πολιτείας. Και ρωτάμε την Ηπειρωτική Πατριά Αυστραλίας, τι ουσιαστικές ενέργειες έχουν κάνει οι εδώ Ηπειρώτες στις Αρμόδιες Αρχές της Πατρίδας μας για να κριθούν τα Ηπειρωτικά Γεφύρια Διατηρητέα Ιστορικά Μνημεία;

Giorgio's is located in the heart of Belmore with plenty of parking, personal friendly service, relaxed and happy mood, and most importantly its delicious home-style recipes.

Giorgio's
will cater for birthdays,
corporate functions,
christenings
and your next event.

cafe • bar
Giorgio's
family environment

104 Kingsgrove Road, Belmore • Ph.: 9718 8555